

Sygn. akt V KK 437/20

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 listopada 2020 r.,  
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **P. M.**

skazanego z 197 § 2 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego  
od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 22 stycznia 2020 r., sygn. akt XVII Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 9 października 2019 r, sygn. akt II K (...),

### **p o s t a n a w i a:**

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) zwolnić skazanego z kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa;**
- 3) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G., Kancelaria Adwokacka w P., kwotę 442 zł 80 gr, w tym 23% VAT, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. dnia 9 października 2019 r. (sygn. akt II K (...)) P. M. został uznany winnym czynów z art. 197 § 1 i § 2 k.k., za które wymierzono mu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono także 4000 zł tytułem naprawienia szkody wobec pokrzywdzonej oraz 20.000 zł

tytułem zadośćuczynienia. Wyrok ten został zmieniony jedynie w zakresie obowiązku naprawienia szkody, a w pozostałym zakresie utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 stycznia 2020 r. (sygn. akt XVII Ka (...)).

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając temu wyrokowi rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, mające wpływa na treść zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia, a polegające na:

*„a) naruszeniu art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k. i art. 185 c § 3 k.p.k. - poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji nieuwzględnienie zgłoszonego przez obrońcę oskarżonego, w toku postępowania odwoławczego, wniosku dowodowego o przeprowadzenie ponownego, uzupełniającego przesłuchania pokrzywdzonej, w charakterze świadka, i to mimo prawidłowości zgłoszonego tak wniosku, jak i przeprowadzenia, pierwszego już przesłuchania wyżej wymienionej bez obecności obrońcy oskarżonego, i konieczności ponownego jej przesłuchania, co w konsekwencji doprowadziło do pozbawienia oskarżonego przysługującego mu na gruncie obowiązujących przepisów prawa (art. 6 k.p.k. i art. 370 § 1 k.p.k.) - prawa do obrony,*

*b) naruszeniu art. 5 § 2 k.p.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, prowadzące w konsekwencji do uznania, iż w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia określonej wskazanym przepisem zasady stanowiącej przykład jednej z naczelnych zasad postępowania karnego in dubio pro reo, w tym, w szczególności, zasady rozpoznawania niedających się usunąć w toku postępowania wątpliwości na korzyść oskarżonego, w tym, między innymi poprzez niczym nieuzasadnione przez Sąd odwoławczy uznanie, iż mimo braku w tym zakresie jakichkolwiek w zasadzie dowodów (tak w formie dokumentowej, jak i osobowej), a także wobec niedających się usunąć w niniejszej sprawie wątpliwości, oskarżony winien jest zarzucanych mu wyrokiem czynów.”*

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego niniejszą kasacją wyroku Sądu Okręgowego w P. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Uważna analiza treści kasacji pozwala na przyjęcie, że stanowi ona niejako „przedłużenie” argumentów apelacyjnych w zakresie de facto kwestionowania wszelkich ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji w oparciu o przesłuchanie pokrzywdzonej. Nie zawiera nowej jakości, a jedynie koncentruje się na powtórzeniu określonych wątków apelacji (w zakresie wniosku dowodowego). Wątpliwości wskazywane na etapie odwoławczym, zdaniem Sądu Najwyższego zostały dostatecznie rozwiane w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego. Sąd ten, w pkt 3.4 uzasadnienia wskazał, że nie zaszły żadne nowe okoliczności, które uzasadniałyby ponowne przesłuchanie pokrzywdzonej. Zgodnie z art. 185c § 2 k.p.k. w przesłuchaniu pokrzywdzonego ma prawo wziąć udział prokurator, obrońca oraz pełnomocnik pokrzywdzonego; wykluczony jest natomiast udział oskarżonego. Wyliczenie to ma charakter wyczerpujący. Ponadto w obowiązującym stanie prawnym brak jest unormowań obligujących sąd do wyznaczenia oskarżonemu obrońcy z urzędu w celu reprezentowania go na posiedzeniu w trybie art. 185c § 2 k.p.k., natomiast powiadamia się jedynie obrońcę ustanowionego w sprawie. Jak wynika z uzasadnienia kasacji nie chodzi tyle o nowe okoliczności, ale wolę obrońcy do samodzielnego zadania pytań pokrzywdzonej (z uwagi na brak obrońcy podczas pierwszego przesłuchania).

Z kolei zarzut nr 2 jest o tyle bezprzedmiotowy, że Sąd Okręgowy nie czynił własnych ustaleń faktycznych i nie stosował, wobec tego art. 5 § 2 k.p.k.

W tym miejscu warto jeszcze raz przypomnieć, że kasacja jako nadzwyczajny środek zaskarżenia nie jest tzw. trzecią instancją, nie służy zatem do inicjowania powtórnej kontroli w zakresie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ani ponownej kontroli poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, lecz ma na celu eliminację błędów wynikających z wadliwego w stopniu rażącym zastosowania przepisów prawa materialnego lub procesowego albo związanych z wystąpieniem przesłanek z art. 439 § 1 k.p.k. tj. tzw. bezwzględnych podstaw odwoławczych.

